

Så kan man se på, hvem der misbruger reglerne om supplerende dagpenge. Jeg er for så vidt enig i, at der findes eksempler på arbejdsgivere, der gør det, og det er rigtigt, som hr. Eigil Andersens siger, at kommunerne jo bl.a. opretter de her deltidsstillinger på grund af dårlig økonomi. De opretter dem jo også, fordi det er nemmere at få vagtplaner til at hænge sammen med flere på 30 timer i stedet for måske at have lidt færre på 37 timer, og de opretter dem, fordi det er nemmere at få økonomien til at hænge sammen på den måde. Derfor gør kommunerne selvfølgelig det, at de opretter de her 30-timers-stillinger. Så kan man jo spørge: Er det kun kommunerne, der gør det? Er det kun kommunerne, der gør det i forhold til pædagogområdet, daginstitutionsområdet og ældreområdet? Nej, hvis man såmænd bare kigger på staten, vil man se, at man i årevis har drevet en stor del af universitetssektoren ved hjælp af midlertidige ansættelser og deltidsansættelser.

Hvis det var sådan, at man ville have ram på arbejdsgiversiden, kunne man jo starte med at gøre noget ved de offentlige arbejdsgivere. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at det er tolt fraværende. Spørgsmålet er, om det er, fordi man ikke vil genere andre ministre i regeringen og deres måde at administrere deres ministerier på, eller fordi man ikke vil skabe endnu en konflikt i forhold til kommunerne – dem har man jo nok af, og hver dag skaber man sig en ny – eller det i virkeligheden bare er, fordi den tanke, at der sker misbrug af dagpengesystemet fra arbejdsgivernes side, skulle modsvares af, at det var arbejdsgiverne, man skulle rette sine straffeforanstaltninger mod, er fuldstændig umulig for regeringspartierne og regeringen at forestille sig.

Derimod ligger det fuldstændig lige for, hvis man mener at kunne konstatere et problem, at man så selvfølgelig skal gå i gang med at presse de arbejdsløse. Det er jo det, politikken går ud på, for man mener, at det sådan set er den eneste måde, hvorpå man effektivt får folk til at søge arbejde.

En ting er, at det intet har med virkeligheden at gøre, forstået på den måde, at langt de fleste mennesker sådan set har meget lyst til at have et arbejde. Det er også derfor, de har haft deltidsarbejde, ofte på dårlige vilkår, kombineret med supplerende dagpenge. En anden ting er så, hvad konsekvenserne af det her bliver. Nu er dagpengedækningen jo efterhånden så dårlig, at der sikkert er adskillige mennesker, som fremover – i stedet for at få supplerende dagpenge og

i stedet for at blive fuldtidsarbejdsløse – vil vælge at fortsætte med at arbejde på et lavt timetal og så ingen supplerende dagpenge få.

Så har regeringen i hvert fald opnået det, der var pointen, nemlig at spare og at ramme dem, der er økonomisk dårligt stillede, men om man har udvidet arbejdsudbuddet er jo nok et åbent spørgsmål. Hvis man lavede en seriøs analyse af, hvad der fører til, at flere mennesker søger arbejde, og flere mennesker får arbejde, tror jeg faktisk, at det er, at der eksisterer arbejde at få.

Kl. 13:32

Pointen er jo netop, at hvis folk ikke søger fuldtidsarbejde, er det som oftest, fordi der ikke findes noget, som det er realistisk at søge og realistisk at få, hvorimod folk gør det, når realiteterne eksisterer. Ellers ville det jo også være umuligt at forklare, vil jeg sige, hvordan man kan bringe arbejdsløsheden så langt ned, som vi har gjort nu. Når man tænker på, hvilke økonomiske teorier der tidligere har været om, hvor høj den naturlige arbejdsløshed eller strukturarbejdsløsheden, eller hvad man med skiftende argumenter kaldte den, så er realiteten jo, at menneskers lyst til at arbejde er afgørende for, at de også søger arbejde, når der er arbejde at få. Det er jo sådan set en god og vigtig pointe.

Man skal så heller ikke se bort fra, at konsekvensen af, at man systematisk gør det vanskeligere at få arbejdsløshedsdagpenge, afkorter den periode, man kan få arbejdsløshedsdagpenge i, og også rammer de mennesker, der får supplerende dagpenge, er, at ud over at ramme de arbejdsløse, rammer man jo også a-kasserne. For hvad er nu lige grunden til, at man skal være medlem af en a-kasse, hvis man stort set kan være sikker på, at man ikke vil kunne få assistance, når man har brug for det?

Derfor er det så underligt at høre den debat, der undertiden foregår, om, at det, at folk ikke melder sig ind i en a-kasse nu, skulle være, fordi unge mennesker skulle være mindre solidariske, tænker mindre på andre og sådan noget. Nej, realiteten er jo, at det at være i a-kasse bliver systematisk mindre og mindre interessant, fordi man er i færd med at ødelægge og undergrave systemet. Der er jo ikke andet at sige til det end, at når det foregår og sker på den måde og vi har en minister, der kaldes chefstrateg på området, må det være, fordi det er hensigten, det er formålet – det er ikke et uheld. Så kender man jo for så vidt Venstre igen, et parti, som jo altid systematisk og målrettet er gået efter at svigte fagfor-